

24-08-2016

Referat af Dialogforum den 18. august 2016

Dato: 18. august 2016
Tid: 15.00-17.00
Sted: Rådhuset, udvalgsværelse F
Mødedeltagere: Jesper Christensen (socialborgmester), Olaffa Christensen (Center Lindegården), Tina Pauli (ADHD Storkøbenhavn), Benedicte Møllegaard (Center Nørrebro), Jacob Fenger (Center Nørrebro), Monica Hierwagen (Center City), Martin Ravn Hansen (Bedre Psykiatri KBH/FRB), Mette Fløjberg (LMS), Robert Refby (Center Nordvest), Lisbeth Jørgensen (Center Amager), Per Nielsen (LAP), Nina Eg Hansen (administrerende direktør), Eva Stokbro Jensen (Center for Politik), Frederik Brynaa Hansen (sekretær).

Sagsnr.
2016-0301807

Dokumentnr.
2016-0301807-1

Sagsbehandler
Frederik Brynaa Hansen

Referat

1. Velkomst

Jesper byder velkommen til dagens møde i Dialogforum.

Jesper orienterer om, at Dialogforum har fået et nyt medlem, Lillian Byrum Wøhlk, der er ny pårørenderepræsentant fra Center Nordvest. Lillian deltager imidlertid ikke i dagens møde.

Jesper orienterer om, at Nina Eg Hansen, ny administrerende direktør i Socialforvaltningen, deltager i dagens møde, og at der bliver rig mulighed for spørgsmål og debat.

Jesper bemærker i forhold til dagsordenen, at der de sidste par dage er kommet forslag fra medlemmer af Dialogforum om emner, dagens møde bør komme omkring. Jesper forklarer, at emnerne vil blive inddraget indenfor den eksisterende dagsorden.

Robert bemærker, at han har forhørt sig om muligheden for at vende situationen vedrørende Lindegården.

Nina forklarer, at hun vil komme ind på Lindegården under sit oplæg. Nina vil også komme omkring nogle af de spørgsmål, som Benedicte har rejst i sin mail, der blandt andet omhandler omfanget af medarbejderes dokumentationsopgaver og tid til den enkelte beboer.

Jesper bemærker uddybende, at vi også vil komme ind på emnet mellemkommunal refusion, som Tina har spurgt ind til.

Voksne

Bernstorffsgade 17
1577 København V

Mobil
5152 1022

E-mail
FF2V@sof.kk.dk

EAN nummer
5798009683052

2. Godkendelse af dagsorden

Jesper forklarer, at mødets temadrøftelse omhandler hele det socialpsykiatriske område og ikke kun livet på botilbud.

Dagsorden godkendes.

3. Godkendelse af referat

Jacob bemærker, at debat om medicinering og Peter Gøtzsche er udeladt af referatet fra mødet den 18. august 2016.

Herefter godkendes referatet.

4. Emner til kommende møder

Jacob bemærker, at det selvfølgelig er aktuelt med sikkerhed på botilbud. Men vi skal ikke glemme værestederne. Det er synd, hvis Dialogforum ikke kan være med til implementeringen af aktivitets- og samværstilbuddene. Det er et emne, vi bør vende tilbage til løbende.

Jesper bekræfter vigtigheden af, at aktivitets- og samværstilbuddene med mellemrum kommer på dagsordenen i Dialogforum.

Robert nævner de etniske minoriteter i socialpsykiatrien som et fremtidigt emne. For mange i minoritetsgrupperne er det vigtigt, at komme ud af deres normale sociale kredse. Det er tankevækkende, at kendskabet til Københavns Kommunes tilbud for borgere med psykiske lidelser ikke er mere udbredt i minoritetsgrupperne?

Per bemærker, at man gennem bydækkende aviser kan sprede information om Københavns Kommunes tilbud til borgere med psykiske lidelser.

Jesper erklærer sig enig i, at det er en god idé at gøre samværs- og aktivitetstilbuddene kendt i minoritetskredse. Og blandt borgere i Københavns Kommune i det hele taget.

Per nævner tilbud til unge som et emne til kommende møder. Der er ikke mange tilbud til gruppen af unge borgere med psykiske lidelser, og det er vigtigt at finde ud af, hvordan man kan få flere unge til at benytte sig af de tilbud, der allerede eksisterer.

Per nævner også manglen på tilbud efter normal lukketid som et emne til fremtidige dagsordner.

Jesper bemærker, at der allerede er tilbud efter normal lukketid, men at fortsat udvikling af disse naturligvis er en god idé.

Robert nævner Borgerens plan som et muligt emne.

Jesper uddyber, at forandringer i dokumentationsarbejdet i Socialforvaltningen i det hele taget kan udgøre et emne til kommende møder.

I relation til dokumentationsarbejdet i Socialforvaltningen peger Jesper også på, at dokumentationsarbejdet kan anvendes til at sige noget om en persons ressourcer.

Flere medlemmer af Dialogforum giver udtryk for, at dokumentation typisk fokuserer på det, en person ikke kan eller magter. Hvis man vender det lidt på hovedet, kan dokumentationsarbejdet også have fokus på det, som personer er i stand til. Et sådan dokumentationsarbejde kan have værdi for at planlægge individuel recovery.

Dialogforums sekretariat har her samlet op på Dialogforums ønsker til emner til fremtidige møder:

Emne	Motivation
Sikkerhed på botilbud	<i>Højaktuel problematik med både nye og fremtidige initiativer.</i>
Omlægningen af aktivitets- og samværstilbud	<i>En større omlægning igangsæt. Det er vigtigt at følge implementeringen løbende.</i>
Borgerens Plan	<i>En omlægning af sagsbehandling og dokumentationsarbejdet i Socialforvaltningen er igangsæt. Dialogforum vil gerne høre mere om Borgerens Plan.</i>
Forandringer i Socialforvaltningens dokumentationsarbejde	<i>Dokumentationsarbejdet i Socialforvaltningen er i forandring. Dialogforum vil gerne følge udviklingen af dokumentationsarbejdet.</i>
Minoriteter i socialpsykiatrien	<i>Borgere med psykiske lidelser fra minoritetsgrupper har ofte ikke kendskab til Socialforvaltningens forskellige tilbud til sindslidende.</i>
Fortsat udvikling af tilbud udenfor normal åbningstid	<i>Dialogforum ønsker at følge udviklingen af Socialforvaltningens tilbud udenfor normal lukketid til borgere med psykiske lidelser.</i>
Tilbud til unge med psykiske lidelser	<i>Der er ikke mange tilbud til unge med psykiske lidelser, og det er vigtigt at sprede kendskab om de eksisterende tilbud.</i>
Medicinering	

5. Debat med administrerende direktør i Socialforvaltningen, Nina Eg Hansen

Indledningsvis præsenterer Nina sig selv. Om sit tidligere arbejdsliv fortæller Nina, at hun har været ansat i både Social- og Indenrigsministeriet og i kommunalt regi, hvorfor hun har godt kendskab til det socialpolitiske område og indsigt fra flere niveauer i Danmarks sociale problematikker. Nina tiltrådte som administrerende direktør i Socialforvaltningen i marts 2016.

Nina fortæller om sine fire fokusområder for Socialforvaltningen. Socialforvaltningen spænder naturligvis bredt, men der er ikke desto mindre nogle forhold, der er vigtige i alle sammenhænge.

Det første fokuspunkt omhandler uddannelse og beskæftigelse. Uddannelse og beskæftigelse er afgørende for personlig trivsel. For borgere med psykiske lidelser gælder det samme som for andre borgere. Nemlig at den personlige opfattelse af en indholdsrig dag i høj grad hænger sammen med personers beskæftigelses- eller uddannelsesmæssige situation.

Det andet fokuspunkt omhandler netværk og ensomhed. Ensomhed og oplevelsen af at leve i isolation er typiske udfordringer for udsatte borgere, herunder personer med psykiske lidelser. Derfor er det også vigtigt, at Socialforvaltningen tænker inddragelse af borgernes familie, venner og generelle netværk ind i det sociale arbejde.

Det tredje fokuspunkt omhandler viden om, hvad der fungerer. Socialforvaltningens indsatser skal baseres på ny viden og forskning, så udsatte borgere i Københavns Kommune kan blive mødt af medarbejdere med høje faglige kundskaber. Det er af afgørende betydning at basere den socialpædagogiske indsats på nyeste viden og forskning, således at Socialforvaltningen løbende kan understøtte Københavns Kommunes udsatte borgere på bedst mulige måde.

Ninas fjerde og sidste fokuspunkt omhandler de demokratiske spilleregler. Det er vigtigt, at Socialforvaltningen lever op til de regler og bestemmelser, som Folketinget og Københavns Kommune selv opstiller for forvaltningen og dens virke. Socialforvaltningen skal leve op til sine forpligtigelser og sørge for at levere den service og omsorg til udsatte borgere, som serviceloven foreskriver. På samme måde skal Socialforvaltningen sørge for at overholde sit budget og de regler, forvaltningen i almindelighed er underlagt.

Efter præsentationen af sine fire fokuspunkter fortæller Nina om socialpsykiatriens aktuelle udfordringer:

Her nævner Nina blandt andet en opgaveforskydning mellem regionerne og kommunerne. Kommunerne modtager nu borgere i en dårligere fatning end tidligere – borgere der før ville have været indlagt – og kommunerne skal hjælpe disse borgere. Det er Københavns Kommune ligesom landets øvrige kommuner selvfølgelig indstillet på at gøre så godt som overhovedet muligt, men den tidligere udskrivning stiller større krav til de kommunale tilbud og indsatser.

Efter det tragiske drab på en medarbejder på Bocenter Lindegården i påsken 2016 har Københavns Kommune fået et akut problem med en lille gruppe meget syge borgere. Gruppen har brug for mere struktur og fastere rammer, end de socialpsykiatriske botilbud kan levere, ligesom de også har brug for mere intensiv behandling. Københavns Kommune har været toneangivende i den debat, der i den seneste tid har verseret om nødvendigheden af nye tilbudsformer til denne lille gruppe borgere. Regeringen har for nylig præsenteret et udspil om en ny tilbudsform. Tilbuddene ventes at stå klar i 2018.

I relation til udfordringen med den lille gruppe meget dårlige borgere er der et stort fokus på sikkerhed i socialpsykiatrien. En stor del af medieopmærksomheden i kølvandet på drabet på Lindegården har omhandlet medarbejdersikkerhed. Beboerne skal imidlertid også tænkes ind. De har et lige så stort behov for tryghed på de socialpsykiatriske botilbud.

Efter at have gennemgået de største udfordringer for socialpsykiatrien fortæller Nina kort om aktuelle tiltag på socialpsykiatriområdet. Socialforvaltningen har igangsat en række større initiativer, herunder en omlægning af aktivitets- og samværstilbuddene, et døgnåbent akuttilbud til borgere, der oplever akut psykisk krise, og etableret Psykiatriens Hus i samarbejde med Region Hovedstaden.

Nina runder sit oplæg af med en orientering om Socialforvaltningens handleplan for socialpsykiatriområdet. Handleplanen indeholder en række initiativer, herunder afsættelse af flere ressourcer, forbedret misbrugsbehandling, bedre faglige redskaber og sikkerhedsprocedurer, omplacering af borgere med risikoadfærd og et styrket samarbejde med Kriminalforsorgen, politiet og regionerne.

Jesper bemærker, at Socialudvalgets største ønske til de forestående budgetforhandlinger omhandler sikkerhedsproblematikken på de socialpsykiatriske botilbud. Det er af største vigtighed at sikre sikkerhed og tryghed op bostederne.

Per bemærker, at kommunerne ikke kan løfte udfordringen med de udadreagerende beboere alene. Et samarbejde med staten er nødvendigt, både hvad finansiering og etablering af en ny tilbudsform angår.

Nina fortæller, at Socialforvaltningen er helt enig i den betragtning. En fælles løsning mellem kommuner og regioner bør også finansieres i fællesskab.

Per bemærker, at regionerne udskriver for tidligt.

Den opfattelse deler Nina og Jesper. Jesper forklarer, at der er kommet større fokus på for tidlig udskrivelse, men det er fortsat en stor kommunal udfordring. Kommunerne har samtidig svært ved at finde psykiatere nok til at imødekomme efterspørgslen. Psykologer med særlig psykiatrisk indsigt kan måske lette manglen på psykiatere.

Eva nævner psykiatriske sygeplejersker som en faggruppe, der også kan bidrage til at afhjælpe manglen på psykiatere.

Lisbeth siger, at man som pårørende kan se, at det har været svære år. Lisbeth fortæller om et møde på Sundbygård, hvor Socialforvaltningen havde inviteret pårørende til at deltage. Kun fire pårørende dukkede op, hvilket Lisbeth fandt meget skuffende. Derfor spørger Lisbeth ind til, hvorfor praksis for at invitere pårørende til mødet er, som den er. Hun forklarer, at oplysningerne om det pågældende møde kom i form af opslag på opslagstavle på Sundbygård og på internettet – en kommunikationsvej, som mange ældre personer har vanskeligt ved at bruge. Oplysning om mødet blev ikke sendt ud med post.

Jesper bemærker, at Lisbeth har en pointe i forhold til at sprede nyheder om arrangementer på botilbud. Kontakt til pårørende om botilbud og udsendelse af materiale kan kompliceres af lovgivning. Der er jo begrænsninger for, hvad man må sende ud af information. Men hvis man gerne vil samarbejde med de pårørende, som Socialforvaltningen jo naturligvis gerne vil, er det bestemt relevant at finde ud af, hvordan kontakten kan forbedres.

Benedicte forklarer, at hun ligesom Lisbeth oplever, at information foregår via opslag på botilbuddene, og at de ikke distribueres.

Nina fastslår, at Socialforvaltningen skal blive endnu bedre til at anvende de forhåndenværende ressourcer. Og i den sammenhæng er der mange pårørende, der vil udgøre store ressourcer, netop fordi de er pårørende.

For at vende tilbage til Lindegården bemærker Robert, at der har været strejker på Lindegården, og at det kunne være interessant at se på, hvordan personalestrejker kan undgås.

Nina svarer, at der løbende har været inddragelse af medarbejderrepræsentanter, og at det her er vigtigt med et tæt samarbejde. Den dag strejken begyndte, var Nina og Jesper sammen på Lindegården for at snakke med medarbejderne. Strejken indledtes to timer efter, de igen var taget hjem. Nina bemærker, at det naturligvis er sørgeligt, at personalet nedlagde arbejdet, og at der var mange faktorer, der spillede ind. Det handlede ikke udelukkende om medarbejdersikkerhed. Efter Ninas opfattelse ønskede de ansatte på Lindegården også at skabe debat om vilkårene for både beboere og medarbejdere på socialpsykiatriske botilbud generelt.

Jesper er enig med Nina i hendes vurdering af, at strejken på Lindegården var med til at løfte debatten. Og heldigvis endte strejken jo også positivt.

Benedicte bemærker, at der nok har været mange sygemeldinger blandt Lindegårdens ansatte i kølvandet på drabet.

Lisbeth pointerer, at det må være svært at drive de socialpsykiatriske botilbud, når der er så høj personalegennemstrømning. Det lader til, at personalet søger væk. Måske fordi vagtplanerne er hårde, hvilket kan have en afskrækkende effekt hos folk, der selv har familier derhjemme. Personalet kan ikke holde til det pres, de udsættes for, og det går jo følgelig udover beboerne på tilbuddene.

Videre forklarer Lisbeth, at der også er mange beboere i socialpsykiatrien, hvis somatiske lidelser ikke behandles ordentligt. Lisbeth beretter om et eksempel fra Sundbygård med en blind beboer, der har været udsat for røveri af andre beboere.

Nina bemærker, at hendes indtryk af Sundbygård varierer fra Lisbeths. Men også at Dialogforums betragtninger og pointer er noget, hun tager med sig videre.

Benedicte forklarer, at der, så vidt hun er orienteret, ikke fremgår noget om personers ressourcer i deres sag. Fokus synes at være på at dokumentere ressourcemangel og det, som personer ikke kan. Dette negative udgangspunkt kan forekomme uhensigtsmæssigt, da det i sig selv ikke har nogen positiv virkning.

Per bemærker, at man dog også er nødt til at være realistisk i sagerne. Der er jo forskel på, hvor meget personer kan komme sig.

6. Temadrøftelse: Brugernes syn på Socialforvaltningen

Jesper indleder punktet med at forklare, at rammerne for dagens møde er lavet lidt om i forhold til de seneste møder, for at skabe bedre plads til debat. Derfor er der nu sat tid af til en temadrøftelse om socialpsykiatrien i Københavns Kommune med afsæt i et brugerperspektiv. Nu bliver det derfor spændende at høre, hvad Dialogforum, repræsentanter for brugere i socialpsykiatrien, opfatter som de vigtigste emner og indsatsområder.

Jesper læser et indlæg fra Olaffa op: Om livet som beboer på Stubberupgård forklarer Olaffa, at medarbejderne er gode. Omgivelserne, fri for storbyens tumult, er også gode. Det er vigtigt med et fornuftigt indhold i fritiden. Eksempelvis havearbejde eller det at lave brænde. På samme måde er det vigtigt med et godt socialt samvær på bostedet. Beboerne på Stubberupgård vil da gerne have bedre faciliteter og større værelser, men ikke hvis det skal ske på bekostning af de landlige omgivelser og de flinke naboer. Olaffa forklarer, at det øgede fokus på sikkerhed har flere negative konsekvenser. Blandt andet får det beboere på socialpsykiatriske botilbud i almindelighed til at fremstå som voldelige og farlige. Olaffa fortæller, at beboerne på Stubberupgård godt kunne tænke sig flere ressourcer til psykologbistand til både beboere og personale.

Dialogforums medlemmer kvitterer for Olaffas indlæg.

Jesper takker Olaffa for indlægget og understreger, at det er vigtigt ikke at tabe socialfagligheden. Beboerne har det mange gange ganske godt på de socialpsykiatriske botilbud. Derfor skal vi selvfølgelig også passe på, at det hele ikke går op i frygt og debat om farlige beboere.

Monica spørger, hvorfor nogle botilbud fungerer bedre end andre gør. Afhænger det af ledelsen?

Jesper svarer, at det blandt andet afhænger af ledelsen. Personalegennemstrømningen spiller også ind. Hvis personalet siger op, er institutionen bestemt udfordret. Institutionernes placering spiller også ind. Tag Stubberupgård som et eksempel. Det er ikke den største institution, og den ligger i landlige omgivelser. Resultatet er, at beboerne kan lide at være der.

Snakken falder på botilbuddet i otte etager på Robert Jacobsens Vej, og Lisbeth spørger, om det nu er planen, at Københavns Kommune vil placere de udadreagerende borgere der.

Nina bemærker, at gruppen af beboere med voldelig adfærd er meget lille. Der er tale om en lille andel set i forhold til det samlede antal af borgere med sindslidelser. Det er derfor de færreste personer med sindslidelser, der har problemer med stærkt udadreagerende adfærd.

I forlængelse forklarer Eva, at ingen af beboerne på Robert Jacobsens Vej tilhører den lille gruppe udadreagerende borgere.

Benedicte spørger, hvorfor Socialforvaltningen har bygget tilbud, der skal huse mange beboere, når man nu gerne vil have institutioner af mindre størrelse med færre beboere.

Nina svarer, at tilbuddet på Robert Jacobsens Vej kun skal huse omkring 40 beboere. Grunden til at bygningen bliver så høj er, at det er dyrt at købe grunde i Københavns Kommune. Og derfor har Socialforvaltningen set sig nødsaget til at bygge højt.

Benedicte indskyder, at hun undrer sig over ressourcefordelingen i Danmark. Der bruges mange midler på fx kræftbehandling, men der er ikke meget afsat til personer med psykiske lidelser.

Jesper fortæller om Socialforvaltningens projekt Team ud i livet. Team ud i livet er et tilbud om peer-støtte til beboere på botilbuddene Ringergården og Bjergvænget i Center Nordvest. Via samtaler, socialt samvær, temaaftner med mere prøver teamets frivillige, der alle har brugerbaggrund, at skabe kontakt med beboere, der føler sig ensomme, ligesom man prøver at inspirere den enkelte til forandring og tilbyder den enkelte hjælp til at skabe kontakter og netværk.

Lisbeth bemærker, at der sker meget positivt i Center Nordvest, som de andre bydele og centre kan lade sig inspirere af.

Jesper erklærer sig enig og forklarer, at man eksempelvis gerne ser Team ud i livet gjort bydækkende.

Per bemærker, at man også har bedre forståelse for dem, man kommer ud til, hvis man har personlig erfaring med psykiske lidelser.

Benedicte fortæller, at der er meget positivt at sige om Thorupgården. Personalet er forståelig og hjælpsom, og medarbejderne tager imod besøgende og beboere med respekt og åbenhed. Og så er cafeen også god.

Monica er enig med Benedicte. Personalet virker engageret, Måske er Thorupgården et rart sted for de ansatte at være beskæftiget?

Per bemærker, at det altid er vigtigt med god stemning og et godt arbejdsmiljø.

Flere af Dialogforums medlemmer giver udtryk for, at et godt arbejdsmiljø for ansatte på botilbud er afgørende.

Jacob fremhæver de omkringliggende omgivelser som endnu et forhold, der er centralt for kvaliteten af et botilbud. Hvis et tilbud er beliggende i gode omgivelser og ikke i et kedeligt forstadsområde, giver det liv til botilbuddet. På samme måde har dyr og natur en positiv effekt. Socialforvaltningen bør måske overveje at placere botilbud i landlige omgivelser, når det nu er så dyrt at købe passende grunde i Københavns Kommune.

Martin understreger, at de unge også skal huskes. Det er eksempelvis meget vigtigt at hjælpe den gruppe af sindslidende unge, der balancerer på grænsen mellem afhængighed af systemet og at kunne klare sig selv. Hvis man sætter ind på behørig vis og hjælper de unge i uddannelse eller beskæftigelse, kan man også undgå, at de kommer til at sidde fast i systemet.

Eva forklarer, at der også er fokus på denne gruppe, og at det kunne være spændende at udvikle bedre hjælp til gruppen. Eksempelvis i form af god studiestøtte.

Per bemærker, at jobcentrenes samarbejde med aktørerne på socialpsykiatriområdet er ganske dårligt.

7. Opfølgning fra sidste møde

Punktet udgår på grund af tidsmangel.

Jesper oplyser, at næste møde i Dialogforum er den 17. november 2016.

8. Afrunding

Jesper takker for et godt møde.